

ДВА СЛОВАЧКА ПЕСНИКА

Лидија Ваднерти — Гаворникова

ОН

*Лепу реч ће поћи да откине
за тебе и с туђих уста*

*Ставиће за тебе руку у пенео
и не копа јаму само за себе*

*Пије ти вино само из властитог врча
а за сплетке неће ни да чује*

*Коња ти седла властитим седлом
и седеће чак на три столицице*

*Ако се и стиди — само за тебе
ако се и поноси — само у твој перју*

*Драговољно ће леђа подметнути
и под твој препуни завежљај*

*изгубиће се под њим као да га нема
чека да заборавиш да је уопште био*

*тек једног дана када заслужиено
седнеш за софру пуну свог приноса*

*појавиће се неочекивано упарађен
до тебе здесна и — јесте*

ПАД

Постао си беспомоћни сведок
смртоносног пада детета
с крошње јабукове

Све се приписало на рачун
свемоћне судбине

Само дечакова мајка
која је мало читала
јер има слаб вид
и зато је накнадно јасно видела
један од више узрока
уздахнула је
да би други пут већ унапред
истукла сина и посекала дрво

Али осећао си и
како она зна
да ће се увек наћи дечак под јабуком
да никад више неће бити већ неки други пут
и да сваки пад бива заувек
први последњи

ПРАИСКРА

И дао је
први
по том последњем
и отет
дишем
и видим
чујем
и осећам
говорим
и јесам
кући
у том свету
многоструко
једином
и корачам
из глувог доба
за гласом

ПЛАНЕТА

Нада се да осећа
како у њој преде стајалица
само кад би неко око ње кружио

Само кад не би било тих тмушних ноћи
које у њу трпко западају
а преко дана чађу је обаспу

Нада се да осећа
како у њој ври вино
само кад би неко већ окусио

Само кад не би било тог празног суђа
које је притиска као бедеми
а из којих се осећа на оцат.

Одбија онда сате
зато што је убијају
Такнуто нетакнута
осамљена као прст којим прети
властитој сенци на зиду
јер не жели да је схвати

Нада се да осећа
нада се
али не осећа
да кружи
а кружи
око своје несталне осе
на грубом самообмањивању
које тако вредно исцрпљује
из своје пресветле таме

✱

ЛИДИЈА ВАДКЕРТИ - ГАВОРНИКОВА рођена је 30. марта 1932. у Модри, на северу Словачке. Радила је као учитељица, а од 1963. се посвећује литератури, и то изворној, а такође и преводи.

Издала је збирке поезије: »Громовнице« (1965), »Истинитост« (1970), »Коловрат« (1972), »Камени ибрик« (1974), »Пешчана песма« (1977) и »Трајања« (1978).

Последња збирка »Трајање« доноси самосвојну, мисаоно зрелу и мотивско-композиционо занимљиву лирику. Оригинални поетским визијама, сензибилитетом и надахнућем, Лидија Вадкерти - Говорникова је потврдила место у словачкој савременој поезији.